

14:12

mail

Buscar...

ERNEST LLUCH

Professor d'universitat i polític, que amb el temps
serà recordat i admirat.

Ernest Lluch, home de diàleg.

Alçat, impulsant
aquesta idea sempre.

Com deia Gemma Nierga

'Hasta con la persona que lo mató,

hubiera intentado dialogar'

Saber-ho tot per després explicar-ho.

Ernest Lluch estimava la vida en estat pur.

Mort després de dos trets d'ETA.

Sent recordat i admirat.

Elena García
1r ESO E

CARTA ERNEST LLUCH

Hola Ernest,

Sóc l'Aina Tamboleo, una noia que ha començat a estudiar al institut que porta el teu nom. Des que estava a la primària tenia clar que volia ser una futura alumne d'aquest centre educatiu però sempre m'he preguntat a que venia aquest nom, fins fa poc, que a classe, ens van fer una xerrada explicant quatre cèntims de la teva vida i la teva vida realment va ser excitant, sempre vas defensar el dret a dialogar de la gent i això ja et dona molt de mèrit.

Et vas dedicar a la política i sempre vas tenir unes idees molt clares i polides, cosa que a alguns polítics els hi costa.

Com que eres una persona respectuosa i sempre et vas dedicar a ajudar la gent, tinc la sensació que haguessis sigut molt bon avi i el teu net i tu haguéssiu viscut aventures molt màgiques junts.

A la xerrada que em van fer sobre tu també em va sobtar la manera en que vas passar a una millor vida i m'hagués agradat que haguessis viscut més anys, per, encara que ja fossis molt vellet poder haver-te conegut i fer amb tu el que més t'agradava fer; dialogar.

Salutacions,

Aina Tamboleo

ERNEST LLUCH I MARTÍ

Teatre

S'AIXECA EL TELÓ

Barcelona, 21 de novembre de l'any 2000. Es un dimarts com tots els altres. Ernest Lluch està a casa seva amb la seva dona. Fa un dia de tardor, les fulles cauen a terra, la ciutat té un color marronós. Hi ha molt poca gent al carrer.

ERNEST LLUCH: Avui és un dia perfecte per llegir una mica i estar tranquil. A més a més, amb tot això de la política sempre estic molt estressat.

(Sona el telèfon)

ERNEST LLUCH: Hola? Qui és?

ANÒNIM: Hola. No et puc dir qui sóc. T'he trucat per salvar-te la vida. T'has de posar fora de perill. D'aquí poc et vindran a buscar per matar-te. Has de sortir d'on estiguis i anar a la policia!

ERNEST LLUCH: Però vostè està boig?! Ni el conec, ni li faré cas. Està clar que vostè està dient mentides!

(ERNEST LLUCH penja el telèfon i se'n va cap a la seva dona a explicar-li el que li acaba de passar)

ERNEST LLUCH: Dolors, amor meu, no sabràs el que m'acaba de passar...

DOLORS BRAMON: Que t'ha passat?

ERNEST LLUCH: Doncs que un boig m'ha trucat dient que em mataran! I també que he de fugir d'aquí.

DOLORS BRAMON: Ostres! La gent d'avui en dia... Quines bajanades que ha dit aquest noi! Per cert, t'ha dit qui era?

ERNEST LLUCH: No, m'ha dit que no ho podia dir. Ha sigut la trucada més estranya que he tingut en la meua vida.

(Sona el timbre de la porta)

DOLORS BRAMON: Vaig a obrir la porta.

ERNEST LLUCH: No tranquil·la, ja vaig jo.

(ERNEST LLUCH obre la porta i es troba amb tres homes vestits totalment de negre. Porten a la mà, cada un d'ells, una arma de foc. ERNEST LLUCH s'espanta i intenta tancar la porta però els tres homes ho impedeixen.)

HOMES DE NEGRE: (Amb veu molt greu) Hola, som l'ETA i venim a matar-te.

CAU EL TELÓ

Barcelona, 16 d'abril del 2021

Benvolgut Ernest,

Vaig néixer el 2008, vuit anys després que t'assassinessin, llavors no sabia res sobre tu i, uns anys després, quan sentia el nom d'Ernest Lluch només em passava pel cap l'institut. Als dotze anys, en entrar a l'institut que porta el teu nom, em vaig començar a interessar per la teva història. Has passat per molts llocs: el Maresme, Barcelona, Madrid, Euskadi, València... Vas ser polític i professor, vas triomfar com a ministre de Salut i com a diputat de les Corts. Vas aconseguir que s'aprovés la Llei de Sanitat el 1986 i, sent rector de la "Universidad Internacional Menéndez y Pelayo", vas canviar el seu lema per: "Atreveix-te a pensar".

He vist documentals on gent que et coneixia molt bé i que t'estimava, parlava sobre tu. M'he anat fent una idea de com eres. Eres treballador, inquiet, humil, apassionat per la música clàssica, pel futbol i per Sant Sebastià, un gran divulgador i exigent amb el treball. Li donaves molta importància al diàleg. Sempre estaves obert a canviar d'opinió i, en una negociació, sempre eres l'últim en aixecar-te de la taula. Quan tenies una reunió important, no anaves al gra, començaves parlant d'una altra cosa, des de la simfonia que havies escoltat aquell mateix matí fins del partit del Barça de feia dos dies. T'agradava reunir-te amb gent que no tenia la mateixa opinió que tu i arribar a posar-vos d'acord.

En la situació de la pandèmia en la qual estem, ara més que mai, t'hem de donar les gràcies pel fet de lluitar per una sanitat universal.

Per acabar volia dir-te que de totes les teves virtuts, em quedo amb la teva infinita curiositat i amb la teva gran capacitat per treballar i dialogar.

Atentament,

Adrià Miró Oliva 1r ESO B